

BOG

OMSTREJFEREN (/BOEGER/OMSTREJFEREN)

Af Kristín Ómarsdóttir (/forfattere/kristin-omarsdottir) (2018)

LÅN PÅ BIBLIOTEKET ([HTTPS://BIBLIOTEK.DK/DA/SEARCH/WORK/?FRAGMENT=CONTENT&SEARCH_BLOCK_FORM=870970-](https://bibliotek.dk/da/search/work/?fragment=content&search_block_form=870970-BASIS%3A53910203)

Log ind (/user/login?destination=/boeger/omstrejferen) for at anmelde

BASIS%3A53910203)

Facebook ([http://www.facebook.com/share.php?](http://www.facebook.com/share.php?u=https://litteratursiden.dk/boeger/omstrejferen&title=Omstrejferen)

Tweet ([https://twitter.com/intent/tweet?](https://twitter.com/intent/tweet?url=https://litteratursiden.dk/boeger/omstrejferen&status=Omstrejferen+https://litteratursiden.dk/boeger/omstrejferen)

[u=https://litteratursiden.dk/boeger/omstrejferen&title=Omstrejferen\)](https://litteratursiden.dk/boeger/omstrejferen&title=Omstrejferen) [url=https://litteratursiden.dk/boeger/omstrejferen&status=Omstrejferen+https://litteratursiden.dk/boeger/omstrejferen](https://litteratursiden.dk/boeger/omstrejferen&status=Omstrejferen+https://litteratursiden.dk/boeger/omstrejferen)

Et ømt, smukt og skævt portræt af en gruppe unge, som er faldet ud af systemet. Ómarsdóttir er en stærk, lyrisk stemme, der udviser stor solidaritet med sine personer, men romanen lukker sig klaustrofobisk om sig selv.

TAGS: STOFMISBRUG (/TAXONOMY/TERM/10056) UNGE (/TAXONOMY/TERM/11009)

ANMELDELSE

(/users/preben-b-christensen)

Af Preben B. Christensen (/users/preben-b-christensen)

Skribent
27 mar.18

Smukt og skævt portræt af en gruppe unge, som er faldet ud af systemet. Forfatteren er en stærk, lyrisk stemme, men romanen lukker sig klaustrofobisk om sig selv.

Kristín Ómarsdóttir er en særegen stemme i islandsk litteratur, i hvert fald i den del, der oftest finder vej til oversættelse. Hun er dramatiker og lyriker og altså også romanforfatter. Og det kan godt være, det er prosaen, hun er mest kendt for, men det lyriske trænger sig på, lægger sig som et slør eller en sansemættet film over den skildrede virkelighed. Hun er forfatteren, der vil noget andet end de elskelige personer fra det yderste skær eller "vinden, lavaen og evigheden", som det højstemt formuleres hos Jón Kalman Stefánsson, og hun er ikke til de store armbevægelser og politiske udfald, som vi møder hos Einar Már Gudmundsson og Hallgrímur Helgason. Hun leger med sproget og typografien og er ikke bleg for at skrive digte ind i teksten.

Hun dukkede op for et par år siden med den forunderlige og foruroligende roman 'Billie og Rafael', om mødet mellem pigen Billies barndomsunivers og soldaten Rafaels grufulde krigsoplevelser. Med 'Omstrejferen' dykker hun ned i Reykjavíks undergrund, eller sidegader, til en verden befolket af misbrugere og

tyveknægte.

Hovedpersonen er Hrafn Freyr Hrafnsson, med kælenavnet Krummi, han er narkoman, med talebesvær, taler "ravesprog", han blev som lille tabt af sine brødre, der brugte ham som en bold. Han er omstrejferen. Han holder til i et kælderrum under en balletskole. Men det meste af tiden er han på jagt efter stoffer og mad i affaldscontainere, hvis han da ikke er på plyndringstogt med sin nye ven Engilbjartur. Og ellers stener han hos veninden Laufey, hvis lejlighed fungerer som en slags mødested eller kollektiv for kvinder og misbrugere, bl.a. Johanna, som strikker babysokker og gerne vil være luftkaptajn. Eller han mødes med sin velgører Agnes, en ældre kvinde, som han har mødt i en støttegruppe for folk, der gerne vil kvitte stofferne.

'Omstrejferen' er et ømt, smukt og skævt portræt af en gruppe unge mennesker, som er faldet ud af systemet, især da det økonomiske, islandske eksprestog kom på skinner efter finanskrisen. Var det udelukkende fremgang og penge, det drejede sig om? Måske opstod der en følelse af tomhed? Den kunne dulmes, fandt de ud af. Den næste udfrielse, det næste fix ventede jo lige om hjørnet. Og ville de så vågne op til noget andet efter det? Ville de i det hele taget vågne op? Flere i flokken taler om at gå på afvænnings, eksempelvis Telma, som har lovet sine forældre at stoppe og begynde at læse videre, inden hun fylder 25 – altså hvis hun lever så længe.

Kristín Ómarsdóttir docerer lige dele samfundskritik, ungdommelig spleen og galgenhumor – der ligger et godt teaterstykke gemt i scenerne fra Laufey's lejlighed. Og hun fatter stor sympati for og solidaritet med sine personer, både når de er oppe eller nede, både i de klare og stenede øjeblikke, og både når de længes efter kærlighed eller begår indbrud. Men jeg synes også, at bogen lukker sig om sig selv. Den ramte ikke plet hos mig, det blev lidt for klaustrofobisk. Og flere af kapitlerne fremstår her nogle dage efter endt læsning som rimeligt tågede. Jeg er dog sikker på, at den vil vinde ved en langsom genlæsning, og det vil jeg glæde mig til, for hun har en stærk stemme og skriver lyrisk smukt.

BOGDETALJER

Andre bøger af Kristín Ómarsdóttir